

болнити имѣтъ нѣжда отъ лѣкарь, което ще рече: че грѣшници най-повѣче трѣбва да имѣтъ въ кѣщкы си Спасительтъ. За да спечели прочютата онаѣ грѣшница отъ града, и дрѣгыты онаѣ вѣдници, които го помазали съ миро, той ги не ѹкорилъ, не ги заплашилъ, нъ ги прѣлъ, прѣстилъ ги, и ги защитилъ. За да спечели една жена ѹловена въ прелюбодѣаніе, когато сичкыти ѿ осждавали, той само единъ ѿ не осждилъ, нъ съ прощеніе ѿ свободи. За да спечели Самаранката той ѿ не изблочи за грѣховеы на пѣрвѣтъ ѿ жикотъ, нъ съ единъ способенъ образъ ѿ накара да сѣ исповѣда само-вольно, и да сѣ покае, и още да го разгласи въ Самарійскыя градъ за спасителя, и избавителя. Не отрече ли сѣ отъ него Петръ? нъ не ли го прикличе на покааніе не съ дрѣго, нъ само съ единъ любезенъ, и сладкъ погледъ? не показа ли сѣ Тома невѣренъ? нъ той го не ѹвѣри съ дрѣго, освенъ да го накара съ най-кроткъ образъ да сѣ вложи рѣката въ раныты мѣ. Не предаде ли го, и не продаде ли го Іуда? нъ какво не направи, за да го спечели? той го не похѣди, не го нарече предатель острѣпникъ, сребролюбецъ, а мѣ рече: че познава вината мѣ; нъ мѣ го рече толко покрито, што никоѿ дрѣгъ го не раздѣмѣ; омы мѣ нозѣтѣ, избврех мѣ ги, назва го прѣтель, остави да го цалѣне онзи нечестивѣтъ въ часа, когато го предаваше въ рѣцѣтѣ на вразыты мѣ, когато го предаваше на смъртъ; о крайне благодѣровіе Исусъ Христово, който иска да спечели сичкыты грѣшници! защото на-истина е дошълъ да спаси грѣшныты.

Съ сѣщото благодѣровіе тѣрси и тебе, и мене и сѣкого дрѣгыго грѣшника, загѣбена овца, добрѣтъ Пастырь на овцыты. Онова нажаленіе, което по-нѣкогажъ тѣ воде по-сърцето, онзи трепетъ отъ смъртъ-та, онзи страхъ отъ мѣката, която ти дохожда по-нѣкогажъ на ѹма, онаѣ болестъ, която тѣ осѣрѣвава, онова злоключеніе, което сѣ покрѣща къмъ тебе, онаѣ свѣта литѣргыѣ на която предстоишь, онова Божіе Слово, което садшашъ, какво дрѣго нецо сѣ, та не единъ тѣенъ гласъ на Благодѣровіето Исусъ Христово, което тѣ тѣрси, което тѣ зове на покааніе? „А́ да́ ме гдѣ́ е́си? ми сѣ стѣвка, да ти дѣма; овцо загѣбена, кѣдѣ сѣ скыташь? грѣшнице, кѣдѣ вѣгашъ далечъ отъ мене? дѣше заблѣдена, гдѣ сѣ намырашь? А́ да́ ме гдѣ́ е́си?(1) Человѣче, говори Павелъ(2) „ты не знаешь ли че Божіѣта влагость

[1] Быт. гл. 9. [2] Римл. гл. 2. ст. 4.